

Lodní výzbroj

Každý si pod označením lodní výzbroj pravděpodobně vybaví výhradně zbraňové stanice. Ty jsou sice její nedílnou součástí, avšak zdaleka ne jedinou. Patří sem taktéž pancéřování, generátor štítů, FTL pohon, hlavní reaktor, záložní baterie a bojové trysky, souhrnně nazývané taky jako "fyzické systémy". Bez nich a funkcí jejich subsystémů by si člověk jen těžko představil moderní válečnou loď Sektoru 42, ač si toho nemusí být na první zamyšlení vědom.

Jaký je ale vlastně účel jednotlivých fyzických systémů a jaká je jejich variabilita? Funkce pancíře vlastní lodi je asi každému jasná, v první řadě v kombinaci s vnějším pláštěm ochraňuje trup lodi a udržuje její integritu. Mimo jiné jsou jeho nedílnou součástí i vystřelovače světlic. Existují doslova desítky typů pancíře, které se od sebe liší vahou, kvalitou i typem použitých materiálů. Z podstaty věci, čím těžší pancíř, tím kvalitnější ochrana, ale zároveň i horší manévrovatelnost lodi. Existují i experimentální typy pancíře, které jsou v porovnání s tím klasickým relativně křehké, ale na druhou stranu posilují obranné štíty lodi, nebo naopak takové, které vytvářejí nad pancířem zvláštní tvrzený povrch a přečerpávají do něj energii z obranných štítů, tím je sice výrazně oslabují, ale zároveň násobně zvyšují integritu lodi.

Generátor štítů samozřejmě generuje obranné štíty svého plavidla, zároveň zdokonaluje mnoho dalších jeho defenzivních kapacit, především pak obrannou matici, která je schopna loď na krátký okamžik učinit nezranitelnou. Existuje velké množství druhů generátorů štítů, které se od sebe liší především rychlostí generace štítů a také jejich maximální kapacitou. Samozřejmě i ostatní fyzické systémy, tedy FTL pohon, bojové trysky, hlavní reaktor a záložní baterie čítají množství různých typů, které výrazně ovlivňují konečné vlastnosti lodi. Avšak vyznat se v nich si již žádá specialistu a pro běžného člena posádky takové lodi půjde zpravidla o nezajímavé informace, rozhodně tedy v porovnání se zbraňovými stanicemi.

V Sektoru 42 existují doslova stovky typů různých zbraňových stanic, vyvinutých různými organizacemi. Svou vyspělostí sahají od zaostalých nábojnicových zbraní či dokonce odpadkových děl až po nejpokročilejší taktické nukleární střely, nejmodernější railguny, částicové či hi-tech plasmové zbraně využívající tekutý Selferin. I přes to však lze veškeré zbraňové systémy rozdělit do čtyř základních skupin. První jsou standartní, ty do sebe zahrnují především kinetické a nukleární zbraně. Vyznačují se lehce zvýšenou efektivitou proti štítům. Druhou skupinou jsou energetické a výbušné, kam spadají laserové zbraně, částicové zbraně a taktéž výbušné střely. Tento typ zbraní působí stejně dobře jak proti štítům, tak i pancéřování. Třetí jsou protipancéřové zbraně, do kterých spadají výhradně všechny plasmové zbraně a taktéž průrazné střely. Poslední čtvrtou skupinou jsou naopak proti-štíťové zbraně a do nich spadají veškeré EMP zbraně, ať už generují přímo elektromagnetický puls nebo jde o specializované dalekonosné střely. Zcela stranou stojí tzv. "ultimátní zbraně", které by sice bylo teoreticky možno zařadit do některé ze čtyř základních skupin, avšak svou ničivou silou natolik vybočují, že tam zahrnovány zpravidla nejsou. Tento typ zbraňových stanic je však až tak vzácný, a především munice do nich natolik drahá, že je ve výsledku u klasických řadových plavidel nenajdeme, a to ani u těch nejbohatších flotil, jako je například Centrální flotila. Zůstávají tak doménou maximálně vlajkových lodí či případně plavidel různých dobrodruhů, kteří se k takové zbraní dostali a ani vlastně neví jak.

Každý typ lodní zbraně má své přednosti, zpravidla ale i slabiny. Může jít o její efektivní dostřel, tedy minimální a maximální dosah, ničivou sílu, efektivitu proti štítům/pancíři, spotřebu munice či rychlost samotného projektilu. Určitá zbraň tak může být zničující proti jednomu protivníkovi, avšak zcela neefektivní proti jinému. Lehčí rychlopalné zbraně jsou zpravidla ideální na pohyblivé malé lodě schopné manévrovacího souboje. Naopak těžkým dalekonosným střelám takové plavidlo teoreticky snadno uhne, ale o to více se mohou vyplatit proti pomalé bitevní lodi, jejíž pancíř však naopak hravě vydrží salvu rychlopalného kanónu.